

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uradni listi »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilnik koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsa kokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglasile se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravništvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 16. januarja 1920.

Št. 3

Kaj pa je z industrijo?

Kakor v vsem drugem življenju, tako je tudi pri državah: iz malega rastejo velike, potem pa

države starajo in — razpadejo!

Že sveto pismo pozna silno državo faraonov v Egiptu, mogočno državo v Babilonu, sijajno državo Judov v Jeruzalemu — vse so razpadle in kažejo samo še podrtine bivša mesta in palače! Razpadla je tudi grška in svetovna rimska država.

Vse te velike države so spočetka imele same kmetovalce, tedaj so rastle. Sčasoma pa se je prebivalstvo poprijelo trgovine, postalo je premožno, se naselilo večinoma v mestih in začelo mehkužno živeti.

Kakor da bi bila mesta zadnji sad, vidimo, da vse države razpadejo, ko se je večina prebivalstva zbrala v mestih. Prezrel sad začne gniti!

Boj za prostor.

Doživeli smo ravnokar razpad stare in močne Avstrije in še na štoru te podrtije poganjajo nova drevesca, ki so si eno drugemu na poti. Gospodarji najbolje vedo, koliko semen se izcimi v fratah in kako malo smrek doseže višino. Slabše drevesce se umakne močnejšemu!

Tako sta si tudi Jugoslavija in Nemška Avstrija na poti, obe bi rade pognale korenine na Koroškem.

Kdo zmaga?

Poglejmo si, katera ima več upanja, da pre-raste drugo?

Jugoslavija ima nad 12 milijonov prebivalcev, Nemška Avstrija samo kakih 6 milijonov.

V Jugoslaviji je okoli 10 milijonov poljedelcev, v Nemški Avstriji pa živi 3 milijone ljudi (polovica prebivalstva!) v mestih, že na Dunaju čez 2 milijona; pa tudi od druge polovice so večinoma delavci v tovarnah in rudnikih, polje obdeluje samo čisto majhen del prebivalcev.

Že iz tega lahko sklepamo, kaj bo: Nemška Avstrija je dozorel, starikav sad, ki bo kmalu odpadel. Nemci sami so dali svoji državi ime: ein Kind mit Wasserschädel (otrok z vodeno glavo).

Siva brada!

Vendar pa isti Nemci nasproti nam hvalijo svojo državo, kakor berač malho in pravijo: mi imamo industrijo, vi je pa nimate!

Ali zastopite, kako — stara je ta hvala? Kakor da bi starček rekel fantu: jaz imam sivo brado, ti je pa nimaš!

Fantje, ali si želite sive brade?

Industrija je zadnji plod razvoja in civilizacije, siva brada, za katero pride — smrt! Kakor človek mora tudi vsaka država hoditi to pot. Ali mi hočemo prej biti mladi, drevo mora prej cveteti, potem šele da sadje.

In vi Korošci imate na izbiro, ali hočete sebi in svojim otrokom že v mladosti obesiti sivo brado, na izbiro imate, ali hočete biti starčki, ali pa — mladeniči!

Kmet in industrija. (Delavci in kapitalisti.)

Ako se Vam zdi primera čudna, poslušajte me dalje:

Industrija zbere na malem prostoru na tisoče delavcev v mestih in tovarnah. Te tovarne porabijo silno veliko premoga (kolna) in izdelujejo surovine (rude, les, volno) v stroje (mašine), pohištvo, obleko itd. Izdelki se potem prodajajo dostikrat po celem svetu, korist pa ima en sam človek — tovarnar (fabrikant), ali pa kakšna družba — kapitalisti.

Večina prebivalstva v industrijskih državah je torej delavskega stanu, ki ne poznajo poljedelstva, ne poznajo potrebe kmeta. Kmetje so

v manjšini, za nje nikdo ne skrbi tako, kakor treba. Kmetijstvo propada v vseh industrijskih državah. Tovarne jemljejo kmetom delavske moči, podražijo hlapce — skratka, tovarnar izpodrine kmeta.

Bogatini in berači.

Industrija spravlja bogastvo v ene roke in dela na drugi strani gole berače. Ves dobiček ima kapitalist, ki stanuje v krasnih palačah, delavci pa si komaj zaslužijo svoj vsakdanji kruh, se stiskajo v ozkih temnih stanovanjih, po zimi na mrazu, po leti na dimu in prahu, starosti ne dočakajo, ker jih stroji in boleznini prezgodaj uničijo. Iz tega raste strašno nezadovoljstvo, večni nemiri so v industrijskih državah, štrajki, panti in poboji, rdeča in bela garda.

Morda bo kdo rekel, da v socialistični Nemški Avstriji tega ne bo več! Radi verjamemo, da država hoče pomagati delavcem, vprašajmo se, ali bo to tudi mogla?

Dolgovi. (V okovih dolgov.)

Od starih dolgov Avstrije mora nemški del prevzeti ono svoto, ki pripade njemu po koristi javnih naprav. Vsi vemo, da je ravno v Nemški Avstriji največ in najdražjih železnic, javnih zgradb (vojašnice, arzenali, bolnice, uradna splotja itd.) in drugih naprav; vse dotične dolgove — torej večino — bodo morali samo Nemci prevzeti. K temu pridejo vojni dolgovi (Kriegsanleihe), vsi veste, koliko milijard je to bilo. Vrh tega morajo še plačati one strašne milijarde, katere so jim naložili v Parizu za odškodnino; samo teh je toliko, da pride na eno glavo (mlado ali staro) nad 8000 K. Tudi Jugoslaviji morajo nekaj milijard za odškodnino dati. No, in še najhujši je: Nemška Avstrija živi že dolgo od samega pufa — ker premalo pridelala — samo prehrana Dunaja požira zmerom nove milijarde. Zato njihov denar skoro nobene veljave nima več.

Kmet, daj!

Kdo bo moral vse to plačati? Seveda delavec in kmet in njihovi otroci še čez sedmo koleno!

Pomislite, nemška industrija bo morala delati za obresti in terjatve milijonarjev v Parizu, Londonu in Ameriki. Delavec bo zato dobil malo plačila, živeti pa mora. Država (poslanci) bo za delavce skrbela in rekla kmetom v Nemški Avstriji: Vi morate pridelke dober kup prodati! To pa drugače ne bo šlo, kakor da bo financar prišel v hišo in delal rekvizicije.

Na drugi strani bodo gledali izdelke tovarn (vsak na svoj žep gleda) drago prodati. Tudi tu bodo rekli kmetu: ti moraš od nas kupiti! in bodo na meji nastavili visoke colnine proti tujim tovarnam. Že v prejšnji Avstriji so domače tovarne prodajale sladkor dražje pri nas, kakor pa tujcem (na Angleškem!). Zunaj države je namreč treba prodajati po tej ceni, kakor drugim, znotraj pa ne, ker se lahko naredi „Zwangskurs“ in „Höchstpreis!“

Ura točna je! (Dvorezen nož.)

Vi veste, da je industrija jako drago in nevarno podjetje, kakor dvorezen nož! Zaradi industrije je bila Nemčija izgledovana. Industrija uspeva samo: 1. če ima zadosti surovin, kakor premoga, bombaža, volne, lanu, bakra, živega srebra itd.; 2. če ima delavstvo zadostno hrane in 3. če more tovarniške izdelke tudi razprodati.

Nemška Avstrija nima bombaža, bakra itd., ima premalo hrane, premoga itd. Končno kam pa bo šla z industrijskimi izdelki? Okoli in okoli so same industrijske države, Nemčija, Češka, Francoska, Italija, Ogrska. Vse te države bodo bolj dober kup prodajale. Avstrija nima morja, do tega pride šele po tujem ozemlju, nima kolo-

nij, tam bo odvisna od milosti antante, če bo smela prodajati — samo tako dolgo seveda, dokler ne bo odjedala domačim tovarnarjem kruh. Edino mi bomo še nekaj časa kupovali, seveda od tistega, ki bo najbolj dober kup in samo tako dolgo, dokler ne bomo imeli domače industrije. Ker pa se vse države bolj in bolj industrializirajo (posebno vsled vojske: vojne tovarne), zato lahko na prstih seštejemo čas, ko bodo vse države rekly Nemški Avstriji: ne potrebujemo vašega blaga! Kaj bo potem? Krave bodo bezale po nemških tovarnah.

Kako je pri nas?

Jugoslavija je za enkrat najsrečnejša država. Cel svet vpije po kruhu, mi ga jim dajemo, da mimogrede še pri nas zmanjka. Mi imamo zemlje, plodovite zemlje in jo bomo pravično razdelili med potrebne; tudi žena delavca si bo na vrtu pridelala kako repico in salato za prato. Mi imamo bogastva pod zemljo, rude, premog itd., izkopali bomo to, ko bo prišel čas. Mi imamo morje in vodne moči — uismo na glavo padli, da bi to ne izkoristili. Mi imamo to, kar sedaj potrebujemo, da nam ni treba beračiti in bomo imeli tudi znanprej, kar bomo potrebovali.

Navzdol ali navzgor!

Nemška Avstrija naj se torej ne hvali s svojo industrijo. Ta industrija je nadušljiva, zato Avstriji že sedaj bežijo iz države po svetu s trebuhom za kruhom, ki ga doma ni!

Kmetje, ali si boste še želeli, da bi tovarna stala zraven Vašega skednja? Ali hočete, da bi Vam tovarnarji zapovedovali namesto grofov, katerih ste se komaj otrešli, ali hočete v rekvizicije nazaj?

Rokodelci, čevljarji, krojači, mizarji, ali hočete, da bi Vas tovarne postavile na suho?

Delavci, ali hočete delati za kapital antante? Vsi, ki to hočete, pojdite v Nemško Avstrijo, pa z ozkim pasom!

Na oni strani je veliko ropotanja, zrnja pa nič!

Jugoslavija bo dobila stroje in drugo bolj dober kup od drugih, kakor pa iz Nemške Avstrije.

Ne čakajte, da bi se tedaj spreobrili, ko se boste v Nemško Avstrijo zvrnili! Bilo bi prepozno.

Nemška Avstrija bo šla navzdol, ker bo delala za druge; mi pa gremo navzgor, ker bomo delali za-se!

Mi smo mladi, naša je bodočnost!

Kmetje smo oddajali živino — Schumy pa se je mastil.

Vincenc Schumy, sin slovenskih starišev v Podklostru, je bil po prizadevanju bivšega slovenskega državnega poslanca Lamberta Einspielerja nastavljen kot slovenski kmetijski potovalni učitelj na Koroškem. Poljedelsko ministrstvo na Dunaju mu je dovolilo in izplačevalo za predavanje v slovenskem jeziku vsako leto lepo podporo. Takrat je bil še Slovenec, ali kmalu je presedlal in postal nemški agitator. Postal je deželni uradnik in dobil naslov deželnega živinorejskega nadzornika (Landesviehzuchtinspektor).

Prišla je vojska in ustanovili so deželno vnovčevalnico (Viehverwertungsgesellschaft), V. Schumy je postal direktor.

Med tem, ko so drugi služili pri vojaki, je vlekel Schumy kot ravnatelj vnovčevalnice mastno plačo. Prej berač, je postal sedaj bogataš. Dobro se še spominjamo, koliko razburjenja je povzročilo med Korošci poročilo, ko je bila Schumy dovoljena od vnovčevalnice že leta 1915. nagrada v znesku 25.000 K. Pozneje vnovčevalnica sploh ni več objavila, koliko je dobival Schumy nagrade, gotovo je morala biti velika svota, ker je

začel Schumy nakupovati lepa posestva, tako na pr. v Celovcu krasno vilo. Cenijo, da je zaslužil v vojnih letih po 50.000 K na leto. Plače je vlekel Schumy ne samo kot ravnatelj vnovčevalnice, ampak tudi kot živinorejski nadzornik — poleg tega je dobival še letno podporo od poljedelskega ministrstva na Dunaju. Za to podporo bi imel Schumy prirediti vsako leto toliko in toliko poučnih zborovanj na kmetih po Koroškem. Vprašamo vas — ste kdaj slišali ob vojnem času, da bi bil Schumy prirejal poučne shode? Na Spodnjem Koroškem nikoli, pač pa je kmetom prigovarjal, naj pridno oddajajo živino in zakaj to, samo da sta vnovčevalnica (Viehverwertung) v Celovcu in on zaslužili milijone in milijone — kmetom pa se je živina plačevala po prav nizkih cenah!

Med nemškimi hujskači na Koroškem je Schumy eden tistih, ki bi na vsak način radi priklopili pas A k Celovcu.

Sedaj pa vemo zakaj — samo zato, ker imajo naši kmetje še precej živine, katero bi Viehverwertung v Celovcu rada rekvirirala in tako zopet zaslužila par milijončkov, seveda bi odpadlo Schumyju precej tisočakov.

Hvala Bogu, Schumyja in njegove prijatelje, ki delajo samo za se ne pa za ljudstvo, smo že spoznali in mi tem nemškim zapeljivcem tem manj verjamemo, ker vemo, kar nam je Slovenec pripovedoval, ki je služil pri vojaki in videl spis, ko Schumy pozivlja deželno vlado v Celovcu, naj na kmetih brezobzirno rekvirira. Takšnim ljudem mi ne moremo verjeti, ali Schumyju pa najmanj, posebno ko opazujemo, da se je med vojsko tako zredil, da ga spoznati ne moremo več, med tem ko je v Celovcu od lakote skoraj vsak človek za 20 do 30 kg shušjal.

In sedaj vpije Schumy onstran demarkacijske črte in kliče kmete vkup. Ne boš nas več odiral, ljubi Schumy, če imaš še med nemškimi kmeti kimavcev, ki ti pravijo Bog pomagaj, kedar kihneš, imej jih! Mi ne bomo več tvoji hlapci, ne bomo več služili tebi in tvojim živinskim priganjačem, ki so staknili med vojsko vsak hlev in izvlekli zadnji rep iz hleva. Tvoje slave je konec. Saj veš, da je težko slovo od tebe in tvojih podrepnikov, a vedi, da je nas v Jugoslaviji 10 milijonov kmetov, ki bomo imeli v državi čisto drugačne pravice kakor pa tvoji kimavci v Avstriji, ki te pa tudi ne bodo več dolgo futrali in te bodo poslali v penzijo.

Tovariši, koroški prostovoljci!

Ustanoviti hočemo organizacijo prostovoljcev. Organizacijo bi tvorili vsi oni, ki so od prevrata do mobilizacije 11. januarja 1919 prostovoljno pohiteli na koroško fronto in se udeležili bojev za osvobodjenje Koroške. Posebno vabimo vse prostovoljce Koroške Slovence in vse one fante, ki so se v skupinah majorja Lavriča, kapetanov Martinčiča in Kneza ter nadporočnika Malgaja borili za Koroško. Namen organizacije je: 1. Hočemo stopiti v Zvezo z „Društvom jugoslovanskih dobrovoljcev“. 2. Hočemo s primerno odločnostjo povedati krogom, da zaslužimo pošteno plačilo. — Priglasite s podatki in potrdilom dveh tovarišev (enega častnika in enega nečastnika) naj se odpošljejo na naslov: Lojze Ude, stud. iur., Poljanska cesta št. 81, Ljubljana.

Prosimo za predloge in sodelovanje vseh prizadetih. Ko se nas nabere več, izroči začasni odbor, izvoljen sedaj samo iz tržaških in okoliških prostovoljcev, z veseljem vodstvo spretnejšim in uglednejšim tovarišem. To se zgodi na prvem sestanku. Zdravo!

Začasni odbor:

Lojze Ude, stud. iur., t. č. predsednik.
Anton Ahačič, delavec, podpredsednik.
Jože Šter, stud. phil., tajnik.

Politični pregled.

Naša država.

Pri nas se bližajo občinske volitve, katerim bodo sledile volitve v državni zbor ali v narodno predstavništvo. Vse stranke se pripravljajo na volilni boj in so že razpredle močno agitacijo. Tudi v Mežiški dolini, v kateri si stojita nasproti Jugoslovanska ljudska stranka in Jugoslovanska soc. dem. stranka, se vrši že hud boj. V kranjski Sloveniji je seveda boj še hujski. Zato pade večkrat beseda na rovaše kake politične stranke, ki jo celovški listi izrabljajo v agitatorične svrhe za avstrijsko republiko v coni A. Zato naj zaupniki naše ljudstvo v tem oziru pouče. Na sestankih se naj stvar pojasni. V Jugoslaviji so odredili oddajo premoženja za vojne dobičkarje. Skrajni čas je, da jih bodo prijeli. Naše razmerje z Italijo postaja boljše. Tudi z Nemško

Avstrijo se bo sčasoma dosegel sporazum seveda ne preko Celovca, ki hujska proti naši državi in ki je zadnji ostanek polomljenega nemštva v Avstriji. Može kakor so Lemisch, Schumy, Angerer in njegov verni oproda Lackner si bodo v kratkem osmodili nemško-nacionalne peruti, kajti nemška demokracija in nemški kmetje bodo baje obračunali z njimi „po koroško“.

Iz republike Avstrije.

Kriva Vrba. Na Štefanovo so po noči vdrli neznani tatovi v vilo grofice Thorotzkai (prej vilo Kranzmayer) in pokradli dragocenosti v vrednosti 10.000 kron. (Kärntner Tagblatt 8. jan. 1920.)

Beljak. V noči od 2. na 3. januarja so tatovi vdrli v cerkev na Peravi in ukradli: 3 zlate kelihe, 2 ciborija, 1 monštranco, 1 do 2 m dolgi srebrni verigi, 3 zlate verižice, široko srebrno verigo, 12 srebrnih figur. Te stvari so bile deloma kinč Matere Božje. 15 oltarnih prtov, 12 belih prticev za „lavabo“, 12 prticev za kelihe, 2 črna plašča za cerkovnika. Profesorju Hribarju in prof. Kunzeju so ukradli po en mašni kelih. V mirnem času so ukradeni predmeti bili vredni 12.240 K. (Krt. Tagblatt 8. januarja 1920.)

Dnevne vesti.

Popravek. V zadnji številki se je vrnila tiskovna pomota. Namesto „Prvi slovenski orlovski tabor v Mariboru“ bi moralo stati: „Prvi slovenski orlovski tabor v Mariboru“.

Prevalje. Gospod učitelj-vodja Ivo Mihev v Mežici je poročil gospodično Metko Terček, učiteljico. Vrlemu narodnemu paru iskrene častitke na pot skupnega življenja!

Z živežem so Velikovčani zadovoljni. Pred kratkim je bival v Velikovcu bivši okrajni sodnik Pötsch, ki služi sedaj v Gradcu. Možno slabo izgleda. Nekega dne je sedel v gostilni L. v nemški družbi ter strmečim velikovskim purgarjem pripovedoval, kako gladujejo on in vsi drugi uradniki. In Velikovčani so mu zatrjevali: „Na, zum Essen hab'm'r bol. Op. ur. Velikovške Nemce prav nujno vabimo, da gredo za Pötschem na Hungerkur v Nemško Avstrijo!“

Kislo grozdje. Po Velikovcu se javno govori, da je Glančnik na Mostiču poslal Zmuggu, ki tiska „Korošca“, sporočilo, naj pokvari stroje, za ta slučaj mu bo škoda in ves zaslužek povrnjena, samo da preneha s tiskanjem „Korošca“. Zmugg, ki je sam Nemeč, pa je odklonil, ker, kakor se nam zdi, predobro pozna obljube Nemcev, katerih nikdar ne drže!

Smihel pri Pliberku. Dne 20. okt. 1919 je končala smrt življenje nadebudnemu dijaku Francetu Žvabu iz Letinj. Bil je jako nadarjen. Študiral je v Kranju, kjer se ga je lotila griža, ki ji je v osmih dneh že podlegel. K večnemu počitku so ga položili istotam.

V Kočuhu hodijo „folksverovci“ vasovat. Na dan sv. Štefana so orožniki enega prijeli. Dan ima oči in noč ima ušesa. Folksverovci so „penzionirani“, zato bi pa radi zopet tu prebivali, kjer se še vendar do sitega najemo. Takih „vasnikov“ pa ne potrebujemo.

Libeliče. Glad je prignala neko nemško deklico iz beljaške okolice in nekega fanta čez mejo. Tukaj se srečno počutita.

Škocijan v Podjuni. Leta 1919. smo imeli pri nas 38 mrličev, 36 porodov in 12 porok.

V Škofičah ob jezeru se snuje „Slovensko pevsko in izobraževalno društvo Edinost“, ki je potrebno podpore. Darove je treba pošiljati Josipu Obilčniku v Škofiče, pošta Logavas, Koroška Slovenija.

Libeliče. Kakor povsodi, tudi tukaj raste hujskačem greben. Gotovo so podkupljeni. Bode treba kaj storiti.

Otvoritev domače gostilne v Velikovcu. Gosp. Alojzij Švikaršič, begunec iz Šent Lipša, sin znane narodne koroške učiteljske družine, je vzel Sandwirtovo gostilno nasproti velikovškega skladišča v najem. Pravijo, da bo točil posebno dober sadni mošt. Bomo videli!

Velikovec. Z naredbo poverjeništvu za notranje zadeve z dne 20. decembra 1919, št. 834, je namesto Jurija Čarfa imenovan za občinskega gerenta v Velikovcu dr. Ivan Vidmar, vladni koncipist pri okrajnem glavarstvu v Velikovcu.

Nemški trgovci. V Jugoslaviji nič ne dobite, samo v Celovcu, tam je vse tako po ceni, tam imajo dovolj živeža itd., tako govorijo nemški trgovci napram slovenskim nakupovalcem, pri tem pa ima Gospodarska družba v Sinčivasi velike zaloge, nemški trgovci pa tam nočejo nakupovati, samo da morejo hujskati. Iz Celovca pa prihajajo dan za dnevom na urade izstradani ljudje, ki s povzdignjenimi rokami prosijo, da se jim dovoli nekaj kilogramov živeža vzeti s seboj v Celovec,

kjer stane 1 m lodna 380 do 400 K, med tem ko dobiš v Sinčivasi najboljše blago po 180 do 200 K. Trgovci pa, ki nakupijo v Sinčivasi po nizkih cenah blago, je prodajajo po visokih cenah, trdeč da je v Jugoslaviji vse tako drago. V Sinčivasi se dobi škatlja vžigalic za 40 v, v Velikovcu pa se prodaja po 70 v. To ni lepo.

Gospodarska družba v Sinčivasi bo v kratkem začela na drobno prodajati blago, potem bo ljudstvo še le videlo, kako so nemški trgovci odirali ljudstvo. Žalostno je le, da se naše ljudstvo ne upa naznaniti odiralcev.

Vetrinj. (Izdelaovatelj orgelj Kuhar umrl.) Dne 27. decembra je po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti, umrl v Zakamnu pri Vetrinju izdelovatelj orgelj, hišni posestnik Janez Kuhar. Bil je član krajevnega narodnega sveta in občinskega sosveta. Kot orgljarski mojster je bil daleč preko koroških mej znan. Bil je vse-skozi pošten mož, delaven, zaveden in globoko veren Slovenec. Kako je bil spoštovan, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo občinstva. Ob asistenci prečastitega prelata dr. M. Ehrlicha ga je slovesno pokopal domači g. župnik Mente. Občinski odbor in odbor krajevnega narodnega sveta sta spremljala svojega člana k zadnjemu počitku. Štacijska poveljnica Vetrinja in Zakamna, g. major Burnik in g. kapetan Dekaneva, sta na čelu vojaškega krdela skazala uglednemu občanu zadnjo čast. Ugleden po svojem življenju, je bil ugleden tudi v svoji smrti.

Pliberk. Na dan Sv. Treh kraljev se je vršil v Narodnem domu sestanek pliberških in okoliških Slovencev, na katerem so se razgovarjali o narodnem delu in o tekočih vprašanjih.

Državna posredovalnica za delo, podružnica v Mariboru, sprejme v delo: gozdne akordante, kleparje, mizarje, ščetarje, drvarje, viničarje, služkinje, sobarice, kuharice itd.

Šent Jakob v Rožu. Iz Amerike se vračajo naši vrli rojaki. Dospeli so v domovino: Nagele Filip pd. Toni, Sitar Valentin pd. Krajevč, Korajman Miha pd. Hafner in Serajnik Franc pd. Safran. Na potovanju je še mnogo naših rojakov.

Dopisi.

Ribnica ob Vrbskem jezeru. Utonil je dne 20. decembra v Vrbskem jezeru okrog 50 let stari, neoženjeni delavec Alojzij Napokoj iz Šmarjete pri Ribnici. Z drvarjem Martinom Kusterle sta vozila z neko malo ladjo sol iz Gorice ob jezeru v Ribnico. Skoro sredi jezera pa je Napokoj pri veslanju zdrsnilo, in ker ni bilo rešitve, je revež utonil.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Sv. Miklavž. — Duhovne vaje.) Prihod sv. Miklavža v Internat tukajšnje „Narodne šole“ se je letos posebno slovesno vršil, celo g. general Maister je nas razveselil s svojo navzočnostjo. Sv. Miklavž se je kazal dobro podučena, delil je obilo hvale pridnim otrokom, poredneže pa grajal in jih priporočal parkeljnom. — Od 6. do 7. grudna smo imeli v naši župnijski cerkvi splošno pristopne duhovne vaje za Marijino družbo, katere je izvrstno vodil č. g. dr. Janko Arnejc, župnik v Žrelcu. Udeležba je bila prav dobra, mnogo vernikov je prejelo sv. zakramente. Odličnemu govorniku iskrena hvala!

Ruda. (Inštalacija novega g. župnika.) Ker je naš dosedanji velezaslužni župnik č. g. Janez Volavčnik po 32letnem službovanju v naši župniji stopil v zasluženi pokoj, dobili smo zdaj novega dušnega pastirja č. g. Ivana Starca, ki je bil na kvaterno nedeljo popoldne slovesno pri nas inštaliran. Novega g. župnika, kateri se je takoj ob prvem svojem nastopu nam prikupil, iskreno pozdravljamo in želimo, da bi prav dolgo med nami pastirjeval. Na mnogaja leta!

Dobrova pri Vovbrah. (Pogreb.) Ob božičnih praznikih je po devettedenskem hudem bolehanju tukaj umrla ugledna kmetica Neža Habermut pd. Pavžičeva mati, mati velikega slovenskega mučenika visokošolca Avgusta Habermut. Nekaj dni pred smrtjo je doživela še to veselje, da je njen sin se vrnil iz laškega ujetništva. Ta družina je morala veliko radi slovenskega mišljenja od nemških folkswehrovcev prestatiti. Pokojnica je bila na izrečno željo v Št. Rupertu pri Velikovcu pokopana, štirji duhovniki so jo spremili k zadnjemu počitku. Ugledni družini naše iskreno sožalje!

Velikovec. (Šolstvo.) 1. Državna gimnazija, otvorila sta se letos prvi in drugi razred. V prvem razredu je 34 dijakov in ena dijakinja, v drugem razredu je 12 dijakov, skupaj 47 dijakov. 2. Državno učiteljskišče, otvoril se je prvi letnik, katerega obiskuje 13 učiteljskišnikov in 9 učiteljskišnic, skupaj 22. 3. Meščanska šola, trirazredna, letos mešana. V prvem razredu je 17 učencev in 26 učenk, v drugem

razredu 20 učencev in 20 učenk, v tretjem razredu 13 učencev in 15 učenk, skupaj 50 učencev in 61 učenk. 4. Deška ljudska šola ima 223 učencev. 5. Dekliška ljudska šola, nastanjena v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu, šteje 209 učenk. 6. Kmetijsko šolo pri Hoprijanu obiskuje 13 učencev. 7. Gospodinjnska šola v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu ima 15 učenk.

Velikovec. Dijaški dom je nastanjen v dr. Hudelistovi hiši tik mestne župnijske cerkve. V njem se nahaja 46 dijakov, ki imajo tam stanovanje in vso oskrbo. Zavod vzorno vodi iskreni mladino ljub č. g. Pavel Gril.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Internat č. šolskih sester) v „Narodni šoli“ je dosegel letos višek obiska namreč 43 gojenk in gojencev. Od teh obiskuje državno učiteljsko 6 učiteljskic, gimnazijo 1 dijak in 1 dijakinja, meščansko šolo 3 učenci in 16 učenk, dekliško ljudsko šolo 1 učenka, gospodinjnsko šolo 15 učenk, skupaj 39 gojenk in 4 gojenci.

Z važenberške občine. Je nekaj nemškutarčkov, ki se za nobeno ceno ne morejo navaditi na obstoječe, sicer razmeroma redne razmere. Vedno jim je kaj v spodtiko, enkrat denar, potem zopet sladkor predrag in ne vemo kaj še vse, kakor bi bile razmere drugod res roznate. Seveda prav posebna strd se jim obeta onstran Krke, kjer „je vsega dosti“ pa še vse tako „po ceni“; kdor pa za resnico zve, ta zna, da je tam vendar mnogo slabše kot tu. Sicer moramo omeniti, da so to le še posamezniki in pa ljudje, ki so bili vajeni prejemat „cikrlne“ v raznih oblikah, da so tako vzdrževali nemški značaj tega kraja. Ker teh dobrot zdaj več ni, pa je vse narobe. Potem so to tudi večidel ljudje, ki vojske niso videli. Prosim Vas, koliko nemčurjev pa je bilo na fronti? Skoro vsi so se tiščali doma peči, kjer jih je njih skrbni „ata“ držal. Taki ljudje, ki še niso nič trpeli, niti sploh kaj poskusili, nas komandirajo in mislijo, da bomo še služili Nemcem! Toda ne boš, Mihell! Mi smo v svobodni Jugoslaviji, kjer se za pošten denar more vse imeti; in tako bo tudi ostalo. Da še nekateri imate nemške bankovce, ki zdaj ne veste nikamor ž njimi, tega ste vendar sami krivi; ali niste imeli časa dovolj, jih naznaniti in zamenjati? Če tega iz prevelike modrosti, hočem reči zabitosti, niste storili, pripišite krivdo sebi in svojim zapeljivcem, a ne zavednim Slovencem. Z bankovci pa si zažgite tobak, če Vam drago, ali pa jih dajte sušiti v dimnik, ker Vaš prerok J. Glantschnigg zna za pregovor: Čez sedem let vse prav pride! Morda še nemški bankovci!

Iz okolice Trušenj. Gospod urednik! Gotovo ste radovedni, kako se mi tu med hribi imamo. Zima je pri nas, kakor pri Vas, včasih tako, da človeku še tinta zmrzne; pa bo že bolje, se tolažimo; tudi zima mora svoje „ugnati“, kakor pravimo podomače. Mnogo kratkočasje nam delajo naši jugoslovanski vojaki, ki tu meje stražijo, da se ne pritepe kak „lačenberger“ k nam v vas. Volksverovci iz tukajšnje okolice so se domala vsi vrnili domov, razven en par, ki imajo pač posebno kosmato vest, zato tam okoli Mostiča in Krke sline cedijo in gledajo, kako se v Jugoslaviji njihovi prejšnji tovariši mastijo ob sedanjih kolinah. Bo treba pač še nekaj časa potrpeti in po marsikako tolažbo iti iskat k očetu vseh tako preganjanih „tajčgesinderjev“ Glančnikovemu Zepeju, ki ima dobro srce za take trpine. Pa še eno reč ne smem Vam, gospod urednik, pozabiti povedati, namreč da je ta Zepej zopet na novo naznanil svoj slavnosten prihod in sicer za dan 15. prosinca. Bodite ta dan zanesljivo pripravljeni v rokavicah, cilindru in z eno besedo v „gala“, da takega imenitnega gosta sprejmete najslovesneje! Koliko lažnivih „troštov“ je že ta človek poslal našim nemškutarjem, pa hvala Bogu, do danes zastoj. Kam bi pa prišli, ako bi se razmere prejšnje zime zopet povrnilo, ko so nemčurske barabe ropale in kradle kakor se jim je poljubilo. Tudi naši jugoslovanski vojaki imajo prenesti marsikako neprijetnost, pa vendar se držijo zelo možato. Vsa čast jim. Na Želinjah imamo v zadnjem času izborne pevce, vsa čast

gre g. poročniku Adamiču, ki se vneto trudi, da damo tudi Bogu, kar je božjega: z lepim petjem!

Št. Peter pri Grabštajnu. Na novega leta dan smo slišali, da je bilo v naši župniji v minulem letu rojenih 15 otrok, medtem ko je umrlo 28 ljudi, 16 odraslih in 12 otrok; dva sta prišla ob življenje zadeta po drobcu granate meseca junija pri vojnih operacijah, dva mladeniča sta pa umrla na bolezn, katero sta si nakopala v svetovni vojni. V zakonski stan se jih je podalo 5 parov.

Želinje pri Velikovcu. Ljubi „Mir“! Sporočiti Ti moram o smrti treh Tvojih zvestih naročnikov in bralcev iz Štriholč v lanskem letu. Dne 27. nov. je umrl blag mladenič, Jožef Ravnik pd. Havžarjev, v 39. letu svoje starosti. Vojno trpljenje, zlasti glad, je popolnoma uničilo njegovo itak slabotno zdravje. Tudi ob domači hrani se ni mogel več utrditi. Bil je zelo pobožen in je do zadnjega pridno zahajal k sv. maši. Čutil je bližnjo smrt in se brez strahu prav lepo pripravil na njo. Pred vojno je bil več let vesten knjižničar želinjskega izobraževalnega društva. Nad vse rad je prebiral slovenske liste in knjige. Isti dan je zatisnil trudne oči njegov sovaščan, 64letni Anton Kasl pd. Kroflič, oče rajnega župnika na Brezi, Leopolda Kasla. Dolgih 30 let je kot cerkveni ključar skrbel vneto za želinjsko cerkev. Vedno se je tudi skazal zvestega in neustrašenega sina svojega naroda. Z eno besedo vzgled značajnega krščanskega, slovenskega gospodarja. Zadnja leta je bolehal in ostajal bolj doma. Velikanska množica pogrebcev je pričala, kako ga je vsako spoštoval. Na starega leta dan pa smo zopet ob mnogobrojni udeležbi pokopavali 53 letno krščansko gospodinjno, Frančiško Gros pd. staro Jopinjo, vdovo po že l. 1896. umrlem Valentinu Grosu, v tistem času dobro znanem slovenskem rodoljubu. Bila je plemenitega srca, zelo verna Slovenka. Do konca svojega življenja je naročevala in rada prebiral „Mir“. Bodi vsem trem lahka ljuba domača zemlja!

Šmarjeta ob Telenbergu. (Ljudsko gibanje.) V zadnjem letu smo imeli v naši župniji 20 porodov, od teh zakonskih 11, nezakonskih 9. Mrličev je bilo 31, med temi ponesrečencev vsled vojne 5. Porok je bilo 5. Bog daj srečnejše novo leto kot je bilo staro, polno strahu in škod.

Libeliče. Iz angleškega ujetništva vrnil se je dan pred Božičem Rinkov Tonče. Pri-poveduje, kako ljudomilo so Angleži ravnali z ujetniki. Jugoslovane so pustili tudi poprej domov. Iz Italije vrnivši ujetniki tožijo čez glad in surovo ravnanje, tudi pretepanje Lahov. Tri dni po vrnitvi je umrl Volbartov Zepej. Le toliko je znal še povedati, da je glad kriv njegove bolezn. V ujetništvu je umrl Kaišlerjev Jaka in najbrž tudi Lečnikarjev Pavel. Pet jih še trpi tamkaj.

Libeliče. Pred pisarno posojilnice v Dravogradu je pobral kmet pd. Gril majhno kapsulo, ne vedoč, kaj je, ko je na kolekovanje čakal. Hotel je kapsulo, misleč, da je smola v njej, izprazniti. Pa razpokne in mu odreže dva prsta. Bila je dinamična patrona, gotovo od hudobne roke pred pisarno položena.

Gospodarstvo.

Ljubljanska kreditna banka otvori tudi v Ptuj svojo podružnico.

Kmetijske podružnice. V Škocijan v Podjuni je vplačalo 52 udov udnino, nekaj jih še pristopi. Načelnik je Miha Ražun pd. Erjak v Gorečivasi. Kmetijska podružnica v Dobrlivasi šteje 80 udov. Načelnik je Kranjc pd. Zilan. Št. Vidška podružnica šteje čez 50 udov, načelnik je Luka Wutej pd. Urank. Vse tri podružnice je organiziral župnik Poljanec.

Mlinarjem. Urad za pospeševanje obrti ima na razpolago manjšo množino svile za sita št. 7. Interesenti naj se zglase najkasneje do 24. t. m.

Urad za pospeševanje obrti sprejema stranke samo od 1/2 9. do 12. ure dopoldne.

Železo za ključavničarje, kovače in kovinarje. Gospodarska komisija za stvarno demobilizacijo je sklenila s kranjsko industrijsko

družbo na Jesenicah pogodbo, po kateri je družba obvezana odstopiti uradu za pospeševanje obrti večjo množino raznovrstnega železa. Opozorjamo obrtnike, da takoj priglase svojo potrebo ter dimenzije natančno navedejo. Priporočamo, da več obrtnikov skupaj naroči celo vagonsko pošiljatev in sicer se mora naročiti od vsake dimenzije najmanj 500 kg. Na manjša naročila se ne bomo mogli ozirati, zato priporočamo zadrugam, da za vse obrtnike v njihovem okraju skupno naroče potrebno železo.

Društvene vesti.

Božičnica „Narodne šole“ v Št. Rupertu pri Velikovcu. Po preteku peterih hudih vojskinitih letih smo v „Narodni šoli“ zopet obhajali šolsko božičnico. Letos se je na željo okrajnega šolskega sveta priredila v naši šoli skupna božičnica vseh velikovških šol. Dasi letošnja božičnica ni bila tako obsežno zasnovana in kot velika narodna slavnost mišljena kot njene predhodnice, ampak le kot šolska slavnost, smo jo vendar jako slovesno obhajali, ker smo jo prvokrat obhajali v naši Jugoslaviji. Na novo ustanovljena ženska zveza za Koroško je takoj pričela z nabiranjem darov za božičnico in posamezna šolska vodstva so jo pri tem krepko podpirala. Tako je naša „Narodna šola“ sama nabrala 1481 K 40 v, poleg tega se je pri prvi predstavi nabralo 513 K in 5 srebrnih kron, pri drugi predstavi pa 473 K vstopnine, skupaj tedaj 2467 K 40 v in 5 srebrnih kron. Bog povni vsem velikodušnim našim dobrotnikom stoterno! Predstava se je vršila dvakrat in sicer prva na kvaterno sredo dne 17. grudna ob obilni, druga predstava pa na kvaterno nedeljo dne 21. grudna ob naravnost ogromni udeležbi ljudstva iz mesta in obširne okolice. Prvo predstavo je počastil s svojo navzočnostjo g. okrajni glavar M. Kakl s soprogo, drugo pa naš velezaslužni g. general Maister in mnogo duhovniškega in posvetnega razumnštva. Vršile so se razne deklamacije otrok in vmes odmevale mile narodne pesmi. Prav pogumno so otroci rešili svoje naloge. Posebno srčkan je bil nastop dveh še ne za šolo godnih otrok Malčije Kaklove in Dušana Vendraminovega. Višek je slavnost dosegla po vprizoritvi lepe igre „Čista vest“ in po predstavi „Nazareška hišica“. Z odpevanjem narodne himne „Lepa naša domovina“ se je tako lepo uspela slavnost ob velikem navdušenju ljudstva zaključila. Otroci so bili nato obdarovani z belim kruhom, pecivom, sadjem in šolskimi potrebščinami, najpotrebnejši otroci bodo pa pozneje dobili obleko in obuvalo. Iskreno hvalo izrekamo gg. učiteljem, ki so skrbno pripravili šolske otroke za deklamacije in petje, in č. šolskim sestram, ki so imele še posebno veliko truda s prireditvijo igre in žive slike in ki so obe predstavi tako okusno opremile.

Prevalje. Na dan novega leta je imelo kat. del. društvo za Prevalje svojo božičnico. Po govoru g. župnika o častitljivosti delavskega stanu in njega pomenu za človeštvo, so bili člani društva obdarjeni. Ker so bili darovi, naklonjeni od dobrotnikov, raznih vrst in vrednosti, je moral vsak po srečolovu biti svoje sreče kovač. Veliko smeha in zabave je povzročila šaljiva dražba raznih predmetov in nazadnje božičnega drevesca.

Izobraževalno društvo v Globasnici je uprizorilo 4. prosinca zopet Finžgarjevo igro „Naša kri“.

Črneče. Na sveti večer je prvikat nastopila naša šolska mladina, da pokaže, kaj se je naučila v kratki dobi, kar se poučuje v pravem jugoslovanskem duhu. Pred lepim božičnim drevescem — mnogo otrok je je sploh prvikat videlo —, so solarice zapele več božičnih pesmic, 6 deklet je deklamiralo prav dobro razne božične pesmi, naš vrli Stanko pa Gregorčičevo „Kmetijski hiši“. Vsi otroci so se tudi obdarovali in sledila je kratkočasna tombola. — Na novega leta popoldne pa je nastopilo ob zelo veliki udeležbi poslušalcev prvikat naše žensko društvo s svojo prireditvijo, ki se je kaj primerno začela z izborno deklamirano pesmijo „Naprej“. Sledilo je prav ljubko petje šolske mladine ter ženskega zbora in tri šaljive igrice „Kaznovani šaljivec“, „Planšarica“ in „Krščena miška“. Vse igralke so rešile, dasi so prvikat nastopale, svoje vloge prav izborno. Glavna zasluga za lep uspeh gre gpdčni učiteljici voditeljici Marici Jurjevčič, ki je v komaj dveh mesecih organizirala mladino in jo privedla na pot prave narodne izobrazbe in napredka. Hvaležno so to priznali številni gostje iz domače fare, kakor iz sosednjega Traberka, Meže, Libeliče itd. Tudi v bodoče bodi naše geslo: „Naprej!“

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 podružnica Velikovec Glavni trg št. 37

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji;

je začela s poslovanjem dne 8. januarja 1920. Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica: K 15.000.000.

Rezervni zaklad: K 4.000.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.

Iz Kranja. Za koroške dijake so poslali denarno podporo (v mesecu decembru): Dr. J. Arneje, župnik 1000 K (odbor koroških beguncev); po 30 K so darovali: Ciril Kandut, kaplan; po 20 K: Tone Oblak, kaplan; Božič, Kot; Šaler, Logavas; Vogrinec, župnik; dr. Mörtl, župnik; po 10 K: Antonič, Reka; Wölfl, provizor; Šleher, Logavas. Vsem našim dobrotnikom ključemo: Prisrčna hvala! Koroški rodoljubi, podpirajte nas tudi v l. 1920. — Požrtvovalnim nabiralcem denarnih podpor za „Koroški konvikt“ izrekajo koroški dijaki prisrčno zahvalo. Nabrali so: Neimenovana v Spodnjem Rožu 170 K; Jožef Vajncerl, Pliberk 170 K (po 20 K: prošt Einspieler, dr. Rožman, Štangel, dr. Senčar, Vajncerl, po 10 K: Božič, Milač, Müller, Plešivčnik, Ročnik; po 5 K: Neimenovan; po 3 K: Matija, 2 K Gradišnik). Stefan Breznik, Narodni dom, Pliberk 150 K (po 20 K: Breznik; po 10 K: Kavčič, Černic, Milač, Seljak, Cvirn, neimenovan, Prudič, Strel, Ramor, Kristof; po 5 K: Bavdelj, Vuga, Berjak, Valhun, Salomon, Puhar); žel. uradnik Mikl v Podgorjah nabral 144 K; žel. uradnik Müller, Področica 86 K. Nabiralcem in darovalcem ključemo: Bog plačaj! Živel! nasledniki!

Planinski ples v Borovljah. Novoustanovljena podružnica „Slov. plan. društva za Rož v Borovljah“ priredi dne 1. febr. 1920 ob 1/2 20. uri planinski ples. Obлека: narodna, planinska ali promenadna. Vojaška godba in petje. Vsi prijatelji slovenskega Korotana so prisrčno vabljeni.

Podružnica „Slov. čebelarstva društva za Črno“ bo imela svoj občni zbor dne 1. febr. ob 11. uri v gostilni pri Drolfelniku v Črni. Clani se vabijo, da se udeležijo polnoštevno. Marko Slanič, načelnik.

Prevalje. V nedeljo dne 18. t. m. je pri Štekl-nu v Farni vasi shod kmetijske podružnice. Pričetek po prvi božji službi.

Listnica uredništva.

Šmarjeta v Rožu: Srčna hvala. Priporočamo se za kratke novice. Pride na vrsto. Pozdravljeni! — **V Guštanj:** Dopisa ne bomo objavili, ker je mož bolan in nervozen in je treba potrpeti. Pozdrav! — **V Libelice:** Prosimo, oglašite se večkrat! Hvala! — **Dopisnikom:** Vsled slabih prometnih zvez ob božičnih praznikih je nekaj gradiva zaostalo, objavili ga bomo polagoma. Hvala!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Kupuje vseh vrst staro železo po najvišji ceni **Teodor Filipowsky**, trgovina železine v Prevaljah.

Kupim: Pisalni stroj, kopirno prešo, decimalno tehtnico, četudi rabljeno pa še dobro ohranjeno. **Franco Mory**, Šmihel pri Pliberku.

Učenec star 14 do 15 let, se sprejme v trgovino z mešanim blagom **Franco Seifritz** v Globasnici. Prednost imajo fanti okolice Doberlavas, Velikovec in Grabštajn.

Svinje domače vzgoje, dobro pleme, v starosti 3 do 12 mesecev, in breje svinje 1 do 2 letne ima na prodaj **B. Kamenšek** p.d. pri Oroslu na Dobrni (2 uri od postaje Velenje). — Istotam sta na prodaj 2 konja s kumati. Natančneje naj se poizve pismeno.

Gostilničarji, kavarnarji,
= vinogradniki, pozor! =

Trgovina z vinom Oset & Cajnko Slovenjgradec.

Naznanjava, da imava veliko zalogo najboljših sortiranih vin, kakor: muškatelj, rizling, šipon, burgundec, portugizec, šilhar, pristni ljutomeržan, pekerčan, haložan, bizeljčan ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina.

Kupujeva iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najboljših cenah.

Se priporočava

Andrej Oset & Franjo Cajnko.

Vino v steklenicah (buteljkah).

Razpošiljanje vina v sodih nad 50 l naprej.

Odvetnik dr. Viktor Sušnik

naznanja, da je otvoril svojo pisarno
v Pliberku, Guštanjska cesta št. 7.

Svarilo.

Jaz Marija Sestričnik pd. Rogl na Lokovici, občina Libuč pri Pliberku, svarim vsakogar, da se mojemu nečaku **Filipu Buchner iz Lokovice** ne sme na moj račun nič plačati ali posejvati in on tudi nima pravice, od mojega posestva, lesa ali druge lastnine kaj prodajati. Jaz ne plačam za njim nobenega dolga in ne priznam tudi nobene kupne pogodbe, po njem sklenjene, za pravo.

Lokovica, dne 30. decembra 1919.

Marija Sestričnik pd. Rogl.

Čebelni vosek suhe satine in odpadke sveč

kupuje po najvišji dnevni ceni

J. Kopač, svečar v Ljubljani
Gospodsvetska cesta 90 (Sp. Šiška).

Za občinske urade.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Prevaljah se dobi:
Opravljeni zapisnik.

Cena 1 pole 40 vin.

Občinski tajnik

sposoben slovenskega in nemškega uradovanja,
se sprejme takoj. Plača po dogovoru. Ako bi bil obenem tudi

organist in mežnar

ima prosto stanovanje. Dopise na

Občinski urad Vetrinj pri Celovcu,
Koroško, Jugoslavija.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola, da se bolje redi.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 20:50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6 K, po pošti K 9:50.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.

Oglas anončne odprave „Union-Propaganda“, Maribor, Gosposka ul. 44.

Pisarna: **Reiserjeva ulica št. 1.** Telefon št. 375.

Skladišče: **Koroška cesta št. 19.** Telefon št. 273.

Centrala:
Ljubljana.

„BALKAN“

Podružnice:
Trst, Dunaj.

Trgovska, spedijska in komisijska delniška družba usoja si naznaniti slavnemu občinstvu, da je

s 1. prosincem 1920

ustanovila v Mariboru svojo podružnico

ki prevzema spedicije vseh vrst, prevažanje blaga, zacarinjenja, prevoze z nabiralnimi vozovi na vse strani, selitve s patentiranimi vozovi, prekmorske kupčije, uvoz ter izvoz raznega blaga, prodaja vsakovrstnega kolonijalnega blaga na debelo.

Ker je naša tvrdka največje domače podjetje te vrste v Jugoslaviji in ima najboljše zveze z inozemstvom, upamo, da boste poverili svoja cenjena naročila nam.

Zagotavljamo Vas solidne in točne postrežbe.

Z odličnim spoštovanjem

„BALKAN“

trgovska, spedijska in komisijska delniška družba.